

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aquinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum fuerit conueniens quòd homo à diabolo tentaretur? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

est homini secundum statum presentis miserix, propter duo. Primo quidem, propter defectum ab exterioribus nocentis, puta intemperati caloris & frigoris. Secundo, ad tegumentum ignominix, ne turpitudine membrorum appareat: in quibus præcipue manifestatur rebellio carnis ad spiritum. Hæc autem duo in primo statu non erant, quia in statu illo corpus hominis non poterat per aliquod extrinsecum laedi, ut in primo dictum est*. Nec etiam erat in statu illo aliqua turpitudine in corpore hominis, quæ ad confusionem induceret. Unde dicitur in Gen. Erat autem uterque nudus, Adam scilicet & vxor eius; & non erubescabant. Alia autem ratio est de cibo, qui est necessarius ad fomentum caloris naturalis, & ad corporis augmentum.

1.2. q. 97
ar. 2.

innuitur undecimo super Genes. ad litteram*, Non est credendum quod primi parentes essent producti clausis oculis: præcipue cum de muliere dicatur, quod vidit lignum quod esset pulchrum & bonum ad vescendum. Aperti ergo sunt oculi amborum ad aliquid intueendum, & cogitandum: quod antea numquam aduertebant, scilicet ad inuicem concupiscendum, quod ante non fuerat.

QVÆST. CLXV.

De Tentatione primorum parentum, in duos articulos diuisa.

Deinde considerandum est de tentatione primorum parentum.

- ¶ Circa quam quærentur duo.
¶ Primo, utrum fuerit conueniens quod a diabolo homo tentaretur?
¶ Secundo, de modo & ordine illius tentationis.

ARTIC. I.

Utrum fuerit conueniens, ut homo a diabolo tentaretur?

798

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod non fuerit conueniens, ut homo a diabolo tentaretur.

tur. Eadem enim pœna finalis debetur peccato angeli, & peccato hominis, secundum illud Matt. 25. Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis eius. Sed primum peccatum angeli non fuit ex aliqua tentatione exteriori. Ergo nec primum peccatum hominis debuit esse ex aliqua exteriori tentatione.

¶ 2 Præterea, Deus præsciens futurorum, sciebat quòd homo per tentationem dæmonis in peccatum deijceretur. Et sic bene sciebat quòd non expediebat ei quòd tentaretur. Ergo videtur quòd nec fuerit conueniens quòd permitteret eum tentari.

¶ 3 Præterea, Quòd aliquis impugnatores habeat, ad pœnam pertinere videtur: sicut & è contrario pertinere videtur ad præmium, quòd impugnatio subtrahatur, secundum illud Prouerb. 16. Cùm placuerint domino viæ hominis, inimicos quoque eius conuertet ad pacem. Sed pœna non debet præcedere culpam. Ergo inconueniens fuit quòd homo ante peccatum tentaretur.

SED contra est, quod dicitur Ecclesiastici 34. Qui tentatus non est, qualia scit?

RESPONDEO dicendum, quòd diuina sapientia disponit omnia suauiter, vt dicitur Sapient. octauo, in quantum scilicet sua prouidètia singulis attribuit, quæ eis comperunt secundum suam naturam: quia vt dicit Dionysius quarto capite, de diuinis nomin. * *inter me.*
 Prouidentia non est naturam corrumpere, sed saluare. Hoc autem pertinet ad conditionem humanæ nature, vt ab alijs creaturis iuari vel impediri possit. Vnde conueniens fuit, vt Deus hominem in statu innocentia & tentari permitteret per malos angelos, & iuari eum faceret per bonos. Ex speciali enim beneficio gratia hoc erat ei collatum, vt nulla creatura exterior ei posset nocere contra propriam voluntatem, per quam etiam tentationi dæmonis resistere poterat. *& fin.*

Ad primum ergo dicendum, quòd supra naturam

D d a huma-